

[Niels Helveg Petersen.]

nen. Vi mener også, at det som erhvervspolitisk instrument er rigtigt, for ved at indrette afskrivningsregler på denne måde vil man kunne give en saltvandsindsprøjtning til de virksomheder, der virkelig kan producere, sælge og beskæftige flere medarbejdere, og det er jo lige netop den type af virksomheder, vi i de kommende år særlig skal interessere os for.

Jeg vil også godt fremhæve, at selv om der her gennemføres beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, så har vi ingen tiltro til, at arbejdsløsheden forsvinder ved anvendelse af så traditionelle metoder. Vi er ganske overbevist om, at det i de kommende år bliver nødvendigt at gribe til mere dybtgående arbejdsfordelingsordninger, hvis arbejdsløsheden skal bekæmpes. Der er her et væld af muligheder, som ikke er undersøgt til bunds. Vi har fra radikal side foreslået, at man forberedte en nedsættelse af arbejdstiden; herved ville flere kunne bringes i arbejde.

Det er jo ikke alene et spørgsmål om at fordele arbejdet bedre. Det er jo også et spørgsmål om at fordele den forhåndenværende fritid bedre. I dag er et stort antal medborgere tvunget til fritid, mens resten er tvunget til arbejde, og der er altså tale om, at man fordeler både arbejde og fritid noget bedre. Vi er ganske overbevist om, at inden for dette område af arbejdsfordeling vil vi komme til at bevæge os i de kommende år. Det vil ikke være muligt at bekæmpe arbejdsløsheden varigt uden at drage den slags metoder med ind i billedet.

Jordpolitikken har jo spillet en vis rolle i diskussionen omkring dette forlig. Der sker ikke i forbindelse med disse foranstaltninger nogen ændringer på jordpolitikens område. Men jeg kan sige for det radikale venstres vedkommende, at vi agter i den kommende samling at genfremsætte forslag dels om ændringer i kapitalvindingsskatten, som letter generationsskiftet i landbruget, dels om andre og ændrede vurderingsregler for landbrugsjord, som vil give en bedre vurdering af jord, der anvendes i egentlig landbrugsmæssig drift.

Endvidere er vi rede til nøje at overveje, hvordan der på anden måde kan ydes bidrag til at begrænse jordprisstigninger. Vi ved, bl. a. fra oplysninger, der er tilgået udvalgene, at priserne på huse, jord og fast ejendom som sådan ikke stiger i helt det omfang, som den almindelige inflation, som lønninger, både time- og månedlønninger, gør det. Men vi ved

også, at når det drejer sig om grundpriserne, er stigningen højere, og der er derfor på dette område megen grund til at være opmærksom på, om det er muligt ved ny lovgivning at begrænse stigningerne i grundværdierne.

Men vi vil føje til, at dette arbejde ikke er noget, der kan overstås og ordnes på en studs, det rejser en lang række komplicerede problemer. Det er slet ikke et spørgsmål, der er egnet til at løse i dagsordensform. Det er endvidere et spørgsmål, der hører nøje sammen med vor skattelovgivning og boliglovene. Om boliglovene ved vi jo, at vi snart skal til politiske forhandlinger om en langsigtet boligløsning, og jordspørgsmålene hører også hjemme i den bunke af problemer, som boligspørgsmålet rejser.

En sag, som har givet anledning til nogle kommentarer i dag, er forslaget om at give fradrag for visse isoleringsarbejder i enfamilieshuse. Oprindeligt havde man fra regeringens side foreslået, at der skulle ydes tilskud til isoleringsarbejder. Venstre og konservative foreslog, at der i stedet skulle ydes støtte via fradragsreglerne.

Der skulle være mulighed for at fradrage op til 6.000 kr., hvis man foretog ikke kun isoleringsarbejder, men også forbedringer på sin ejendom.

Resultatet af drøftelserne blev et kompromis, hvor man siger, at kun en procentdel af dokumenterede udgifter kan fratrækkes. Der skal her være et maksimum, og ordningen må i alt kun koste staten 200 mill. kr. Det bliver nok ikke ganske let at indrette ordningen, så man lige nøjagtig kan nå de 200 mill. kr., men vi venter et forslag fra regeringen om dette i begyndelsen af næste samling, og forhandlingerne herom må da fortsætte.

Det spørgsmål, som måske ved denne debat har den største interesse, er: hvad betyder dette forlig for økonomien? Efter vor opfattelse er det et skridt i den rigtige retning, både på kort og på lang sigt, både når det drejer sig om beskæftigelsen og om betalingsbalancen. Det er ikke noget imponerende skridt, men det er dog et skridt.

Det må erkendes, at opgaven i disse år med at forbedre dansk økonomi og udsigterne for dansk økonomi er ekstraordinært vanskelig på grund af den økonomiske afmatning i udlandet, som gør det vanskeligere end på noget tidligere tidspunkt i mange år at finde øget af-